

นายน

ตาลปัตร

ตัวอย่างเนื้อหาภายในเล่ม

๒๐ นิตานคำสอนพร้อมบทดุอาอ์ที่จะทำให้คุณหนู ๆ รู้ว่า

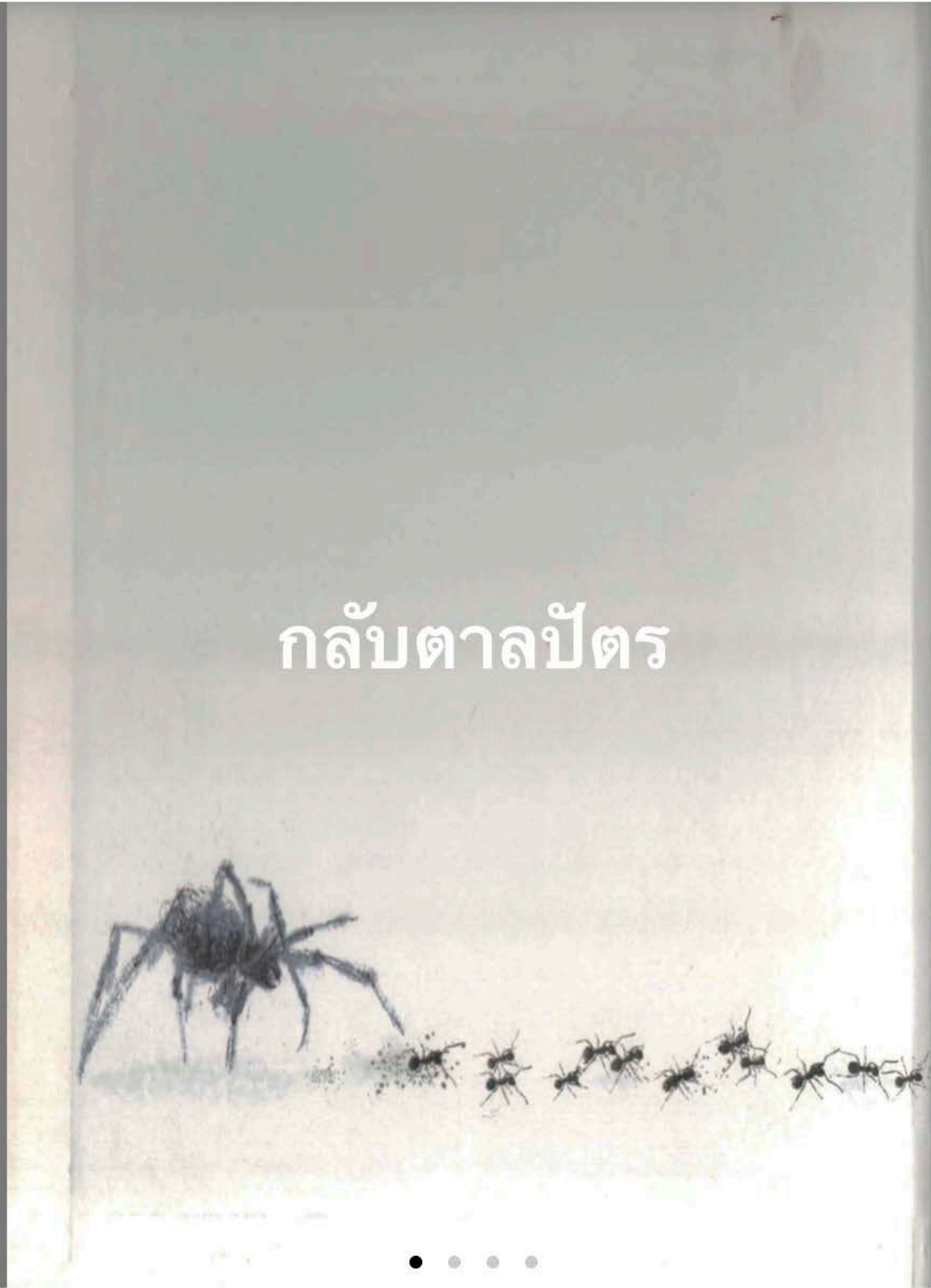
อิสลามเป็นเรื่องใกล้ตัว

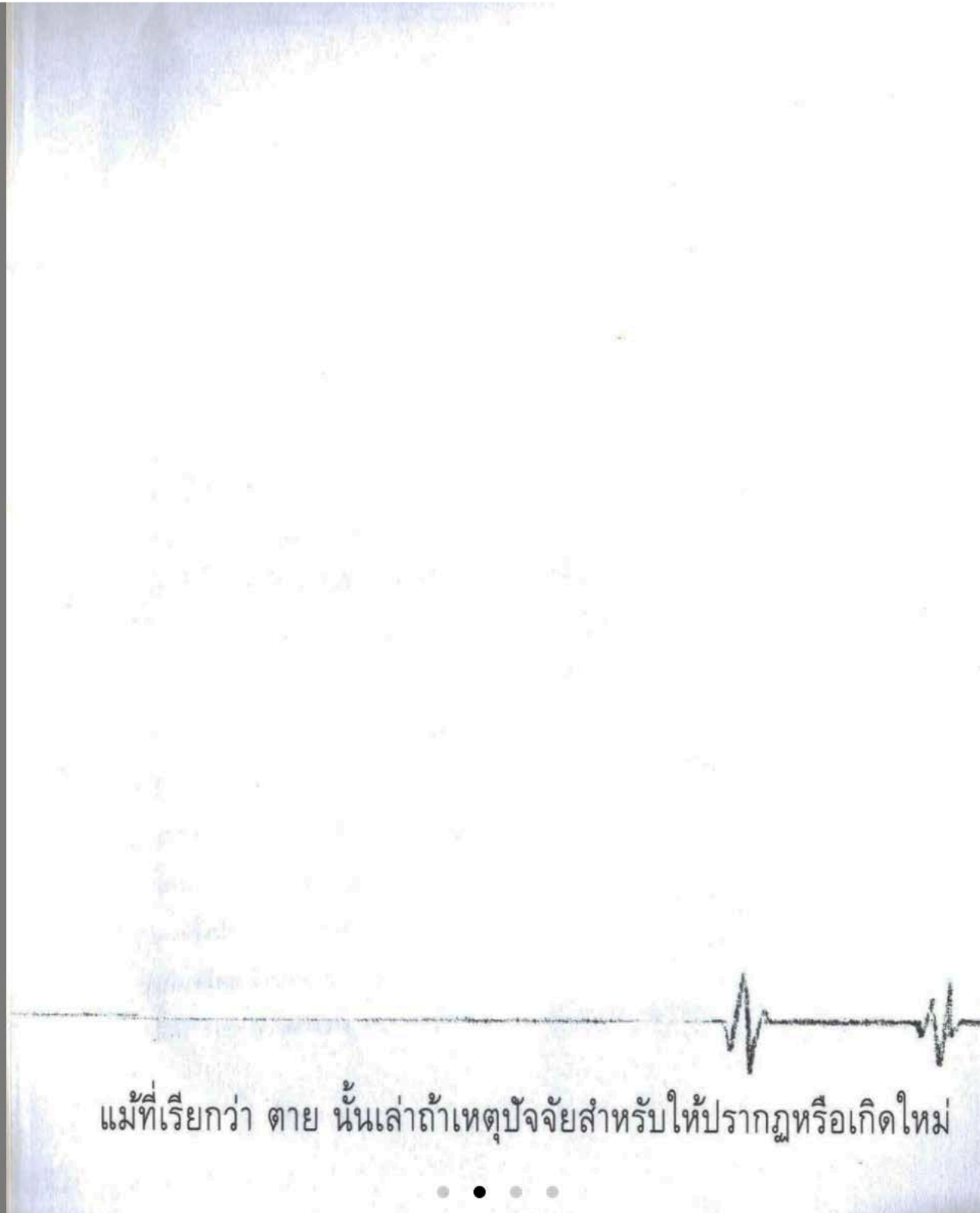
สำนักพิมพ์ เปิดเตล็ด

ตัวอย่างผลงานภายในเล่ม

ตัวอย่างผลงานภายในเล่ม

ตัวอย่างผลงานภายในเล่ม

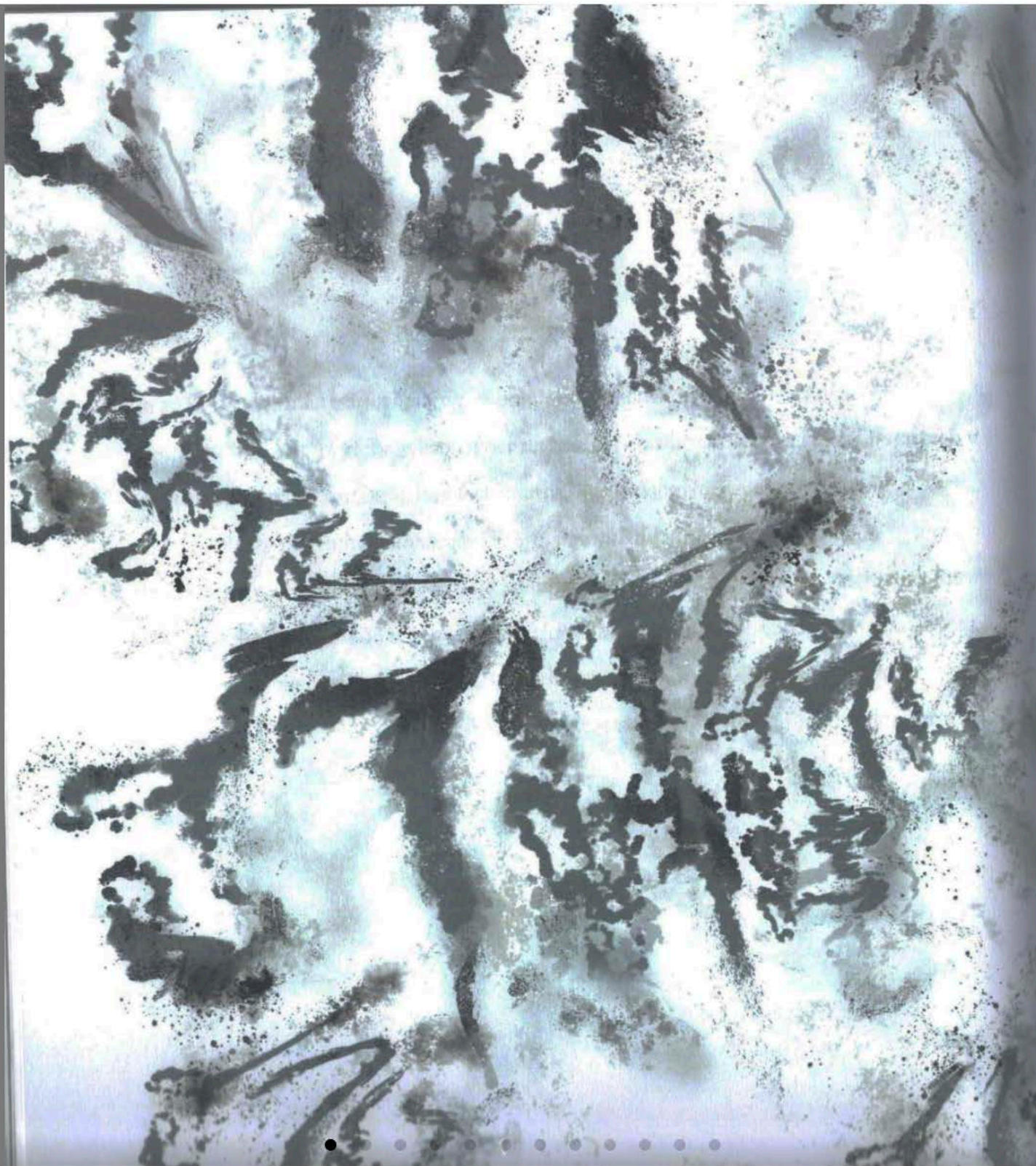

ตัวอย่างผลงานภายในเล่ม

โองการปฐมคำถูกโยแมงมุมพันห่อจนมืดกลายเป็นก้อนกลมสีทมิฬที่แน่นิ่งไม่ไหวติง
พิทจากเส้นใยนั้นค่อย ๆ สลายร่างของนางกลายเป็นน้ำสีดำ แล้วแมงมุกยักษ์สีน้ำเงินก็ค่อย ๆ
คืบคลานเข้าไปให้อาหารของมัน ขาหน้าเกี่ยวก้อนกลมเข้าหาตัว
ให้เขียวเจาะรูงที่ผลิตจากใยของตัวเอง
แล้วตีมอลอง

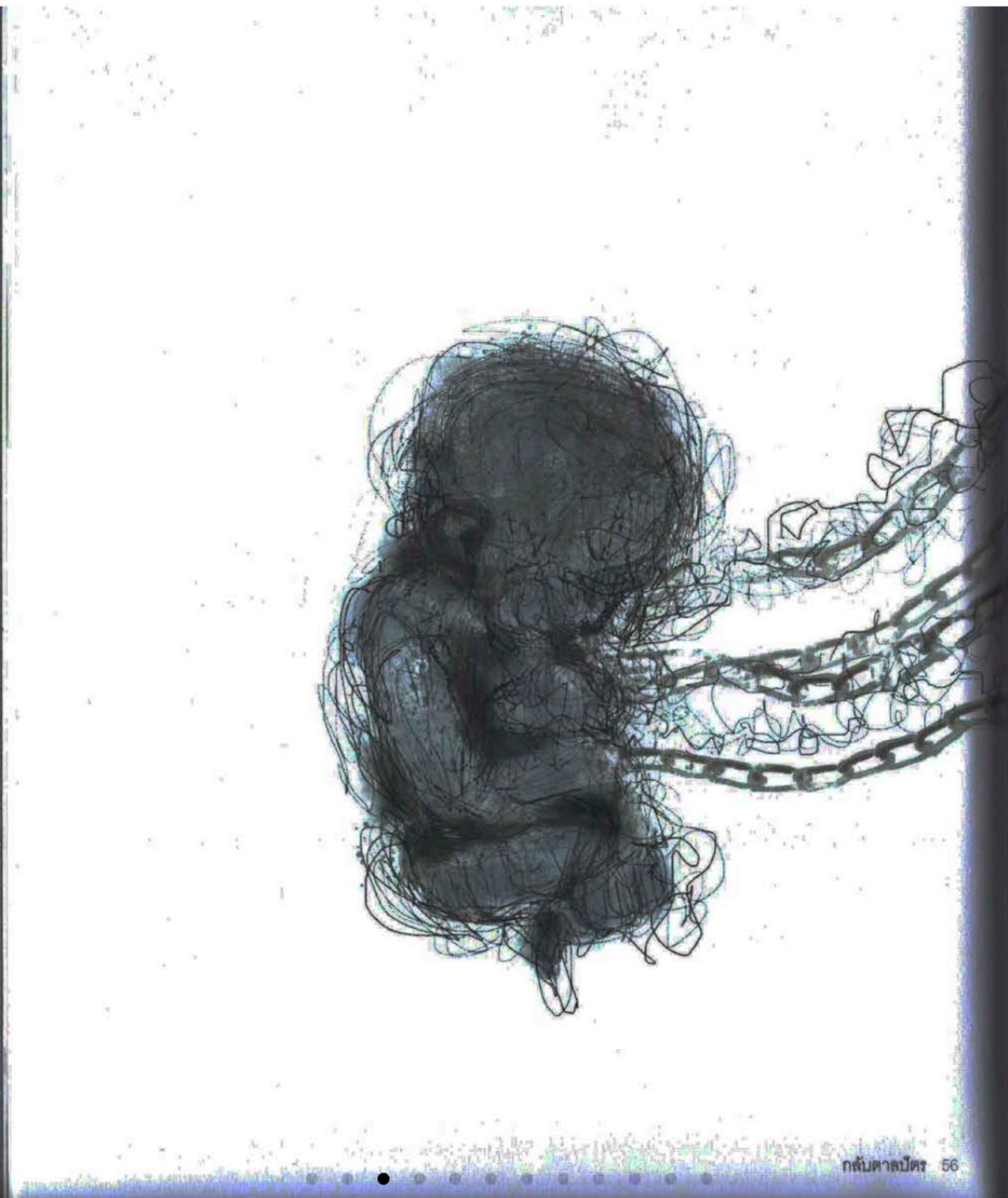
ภาพประกอบภายในเล่ม

ภาพประกอบภายในเล่ม

ภาพประกอบภายในเล่ม

ภาพประกอบภายในเล่ม

ภาพประกอบภายในเล่ม

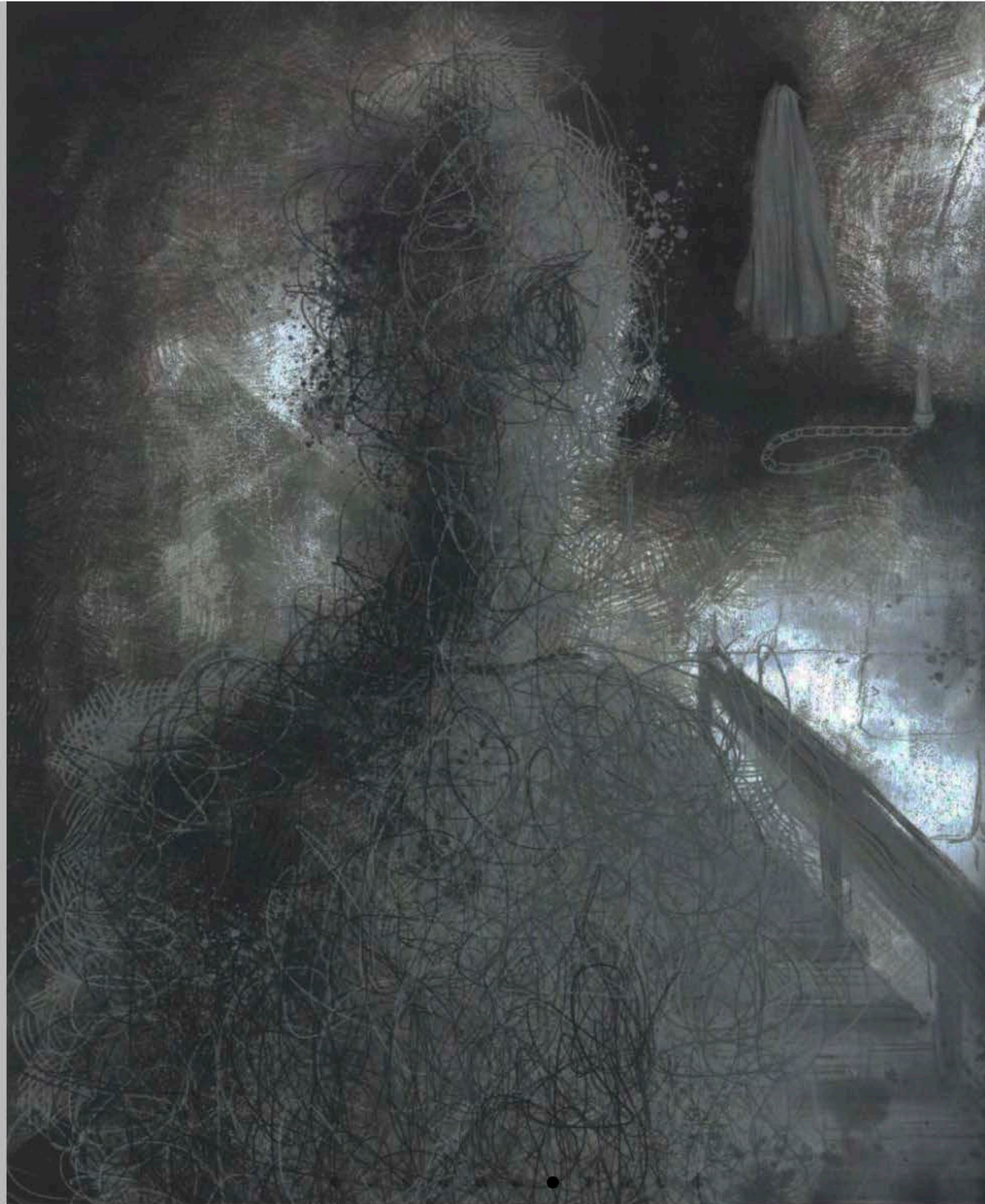
ภาพประกอบภายในเล่ม

ภาพประกอบภายในเล่ม

ภาพประกอบภายในเล่ม

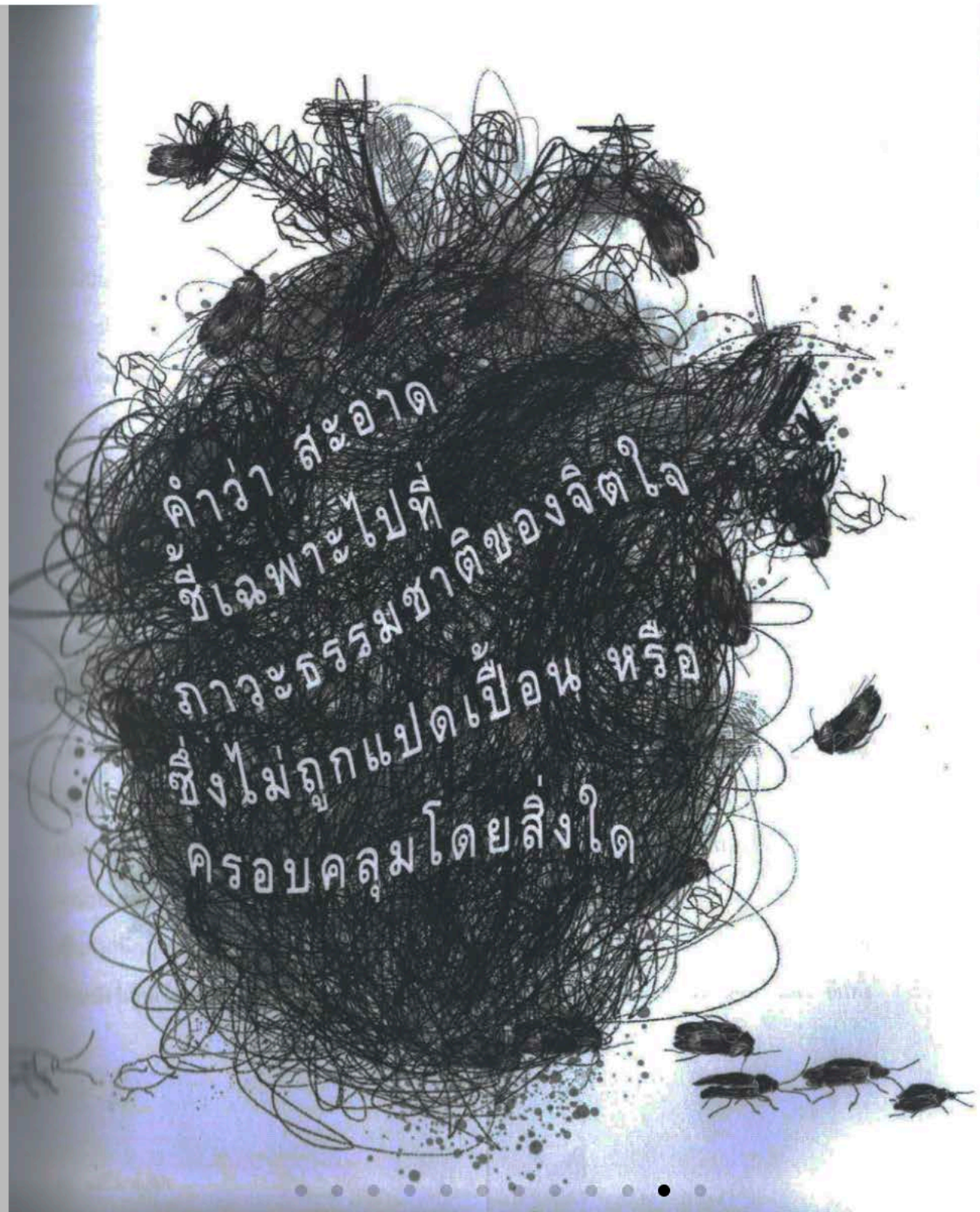
ภาพประกอบภายในเล่ม

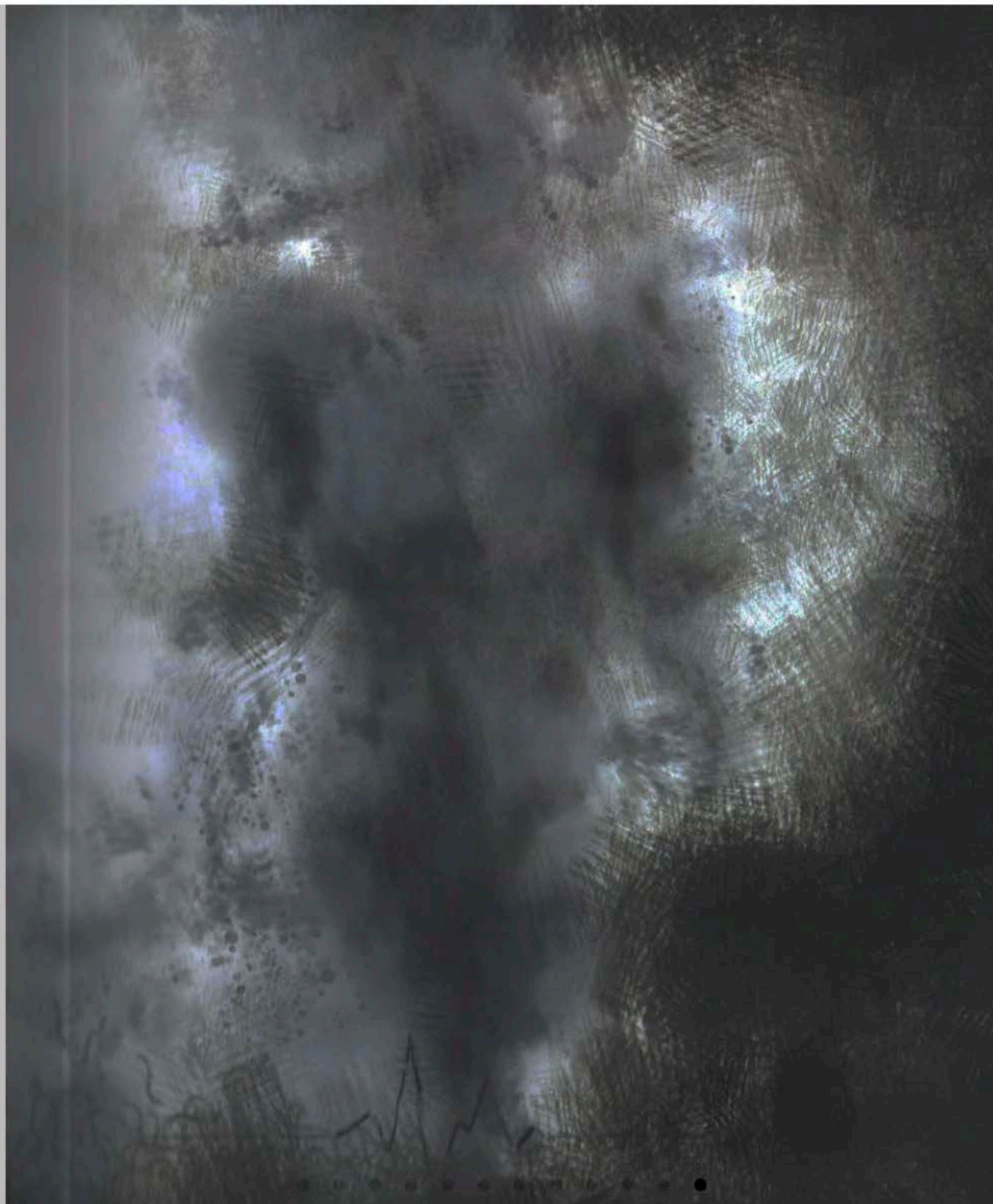
ภาพประกอบภายในเล่ม

ภาพประกอบภายในเล่ม

ภาพประกอบภายในเล่ม

ป้ ต ร ต า ล ก ลั บ

ฉันคิดว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมความกระหายใคร่รู้ จึงพยายามดิ้นรนแสวงแสงคำตอบในสิ่งที่สงสัยมาได้ เพราะฉันเป็นเช่นนั้น เมื่ออายุขัยบนโลกมนุษย์ของฉันดำเนินมาถึงช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ฉันก็เริ่มตั้งคำถามกับชีวิต และพยายามแสวงหาจุดยืนของตัวเองบนโลกในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง ขณะเดียวกันฉันก็ยังคงเหลืออณูของความเพ้อฝันหรือจินตนาการตามประสาเด็กอยู่บ้าง

คำถามที่ฉันสงสัยคือที่มาที่ไปของ “ความจริงแห่งชีวิต” ฉันพยายามหาคำตอบที่ตัวเองคิดว่าถูกต้องที่สุดในตอนนี้ โดยศึกษาหลักคิดทางพุทธศาสนาเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด และคำสอนว่าทุกสิ่งไม่มีตัวตน ไม่มีสิ่งใดจริงยั่งยืน (อนัตตา) ซึ่งเคยได้ยินมาแต่เด็ก มาแต่งเติมเสริมปั้นด้วยจินตนาการส่วนตัวกลายเป็นหนังสือเล่มนี้

สำหรับฉัน ช่องว่างของชีวิตหลังความตายเหมือนถูกเว้นว่างไว้ เพราะดูเหมือนไม่มีใครทราบว่าความจริงแท้เป็นอย่างไร ฉันจึงแต่งเติมช่องว่างนั้นเอาเองว่า เมื่อมนุษย์ตายลง ตัวตนของพวกเขาไม่ได้สูญหายไปเฉย ๆ พวกเขาเพียงแตกสลายกลายเป็นอณูอันล่องลอย ซึ่งถูกโอนย้ายไปสถิตอยู่ในอีกมิติหนึ่งที่มนุษย์โลกเช่นเราไม่อาจสัมผัสรับรู้ แต่มันเฝ้ารอเวลากอบกอบสะสมร่าง ด้วยความกระสันใคร่อันแรงกล้าอยากกลับมา มีกายและมีตัวตนอีกครั้ง กลับมาเกิดใหม่เป็นมนุษย์อีกครั้ง

ในขณะที่มนุษย์โลก ถูกสั่งสอนโดยผู้ล่วงรู้ความลับแห่งวัฏจักรยิ่งใหญ่ของการเวียนว่ายตายเกิด ให้ปล่อยวาง ให้พยายามสละตัวตนให้จงได้ เพื่อลดแรงกรรมที่จะติดตามชีวิตไปทุกภพชาติ และเพื่อไม่ให้ยึดติดกับชีวิตนี้อันเสมือนไม่มีอยู่จริง ไม่จริงถาวร ชีวิตเป็นเพียงแค่ช่วงเวลาหนึ่งที่เคยมีอยู่เท่านั้น

ฉันจึงจินตนาการต่อไปว่า หากเป็นเช่นนั้น ทุกสิ่งที่มนุษย์ให้นิยามกำหนดค่าเป็นต้นว่า ‘ความดี’ ‘ความชั่ว’ ก็คงเป็นเพียงสิ่งสมมติที่ถูกกำหนดค่าขึ้นชั่วคราวเท่านั้น

ถูกผิดดำเนินไปตามความเชื่อของคนส่วนใหญ่บนโลก แต่หากมีใครสักคนที่ประหนึ่ง
เกิดมา 'ผิดโลก' เพราะเขามีความคิดความเชื่อผิดแผกไปจากมนุษย์ส่วนใหญ่ ก็ไม่ได้
แปลว่าเขาผิด ชั่วร้าย หรืออันตราย เขาเพียงแต่สมมติความเชื่อของตัวเองขึ้น ซึ่งกลายเป็น
ความจริงแท้สำหรับเขาเช่นเดียวกับความจริงที่คนส่วนใหญ่ให้ค่า

ฉันไม่แน่ใจว่าหากคิดเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ ถึงจุดหนึ่งฉันอาจกลายเป็นคนผู้ไม่อาจ
ยึดถือสิ่งใดเป็นสรณะ เป็นแก่นสารแห่งชีวิตได้เลย เพราะดูเหมือนท้ายที่สุดแล้วสิ่งใด ๆ
ก็ล้วนไม่มีอยู่จริง

คำตอบของชีวิตที่ฉันตอบตัวเองตอนนี้จึงเป็นเพียงการระลึกไว้เสมอว่า ทุกสิ่ง
ทุกอย่างสามารถ "กลับตาลปัตร" ได้เสมอ 'กลับ' ครั้งหนึ่งทุกอย่างเปลี่ยนไป 'กลับ' อีก
ครั้งหนึ่งทุกอย่างก็เปลี่ยนแปลง กลับไปกลับมาได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ทุกขง อนิจจัง
อนัตตา วณเวียนเช่นนี้ในวัฏจักรอันแสนยิ่งใหญ่

เจดีย์

เจลดา ภูพานานุสรณ์ (เจดีย์)

เกิดวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2540

จบการศึกษาระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนแม่พระฟาติมา

จบการศึกษาระดับมัธยมที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา

กำลังจะสำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปี พ.ศ. 2562